

3

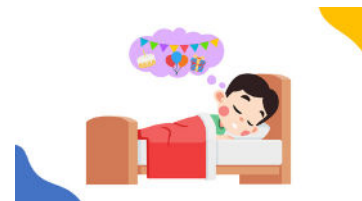
Les 3: bijlage 3

Toelichting

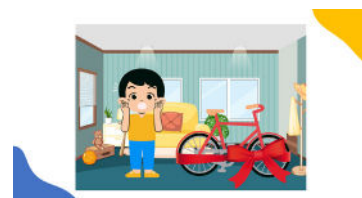
Verhaal 3: Een grote familie

Sayid is vroeg wakker, want vandaag is het feest. Sayid is namelijk jarig. Hij is 7 jaar geworden. Dit jaar is hij jarig op een zaterdag. Daar is hij blij mee, want hij hoeft dan niet naar school. De hele familie komt op bezoek. Zijn ooms, tantes, opa's, oma's, neefjes en nichtjes. Zijn moeder en lievelingstante hebben heel veel eten gekookt, zodat iedereen mee kan eten. Daan en Nienke komen ook, zijn twee beste vrienden.

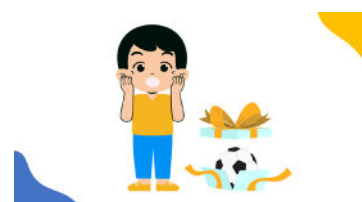
Dia

Als Sayid beneden komt, ziet hij dat de rest van het gezin al op hem staat te wachten. Ze zingen een verjaardagsliedje. In het midden van de kamer staat een enorm cadeau. Sayid wilde graag een nieuwe fiets voor zijn verjaardag. Zou dat het kunnen zijn? Nadat zijn ouders, zijn broer en zusje hem gefeliciteerd hebben met zijn verjaardag, mag hij het cadeau uitpakken. "Wauw, een nieuwe fiets! Dit is precies de fiets die ik wilde hebben". Sayid gaat meteen op zijn fiets zitten. "Even wachten, Sayid", lacht zijn vader. "Binnen mag je niet fietsen, weet je nog?" Teleurgesteld stapt Sayid van zijn fiets af. Dat is inderdaad een regel, maar hij wil zo graag zijn fiets uitproberen. "Na het ontbijt gaan we naar buiten, goed?" zegt zijn vader. Sayid lacht. Hij heeft er zin in. Nog even geduld.

Tijdens het ontbijt komt zijn lievelingstante al binnen met zijn twee neefjes. Hij kent deze tante heel goed. Iedere woensdag gaat hij met haar mee naar huis, omdat zijn ouders dan allebei werken. Het is daar altijd heel gezellig. Zijn tante is ook heel lief voor hem. Ze hebben een cadeau mee, een nieuwe voetbal. Zijn neefjes mogen de bal mee naar buiten nemen en gaan lekker spelen. Sayid wil eerst zijn fiets uitproberen. Wat fietst zijn nieuwe fiets fijn zeg. Hij is er heel blij mee.

Toelichting

Aan het eind van de ochtend komt de rest van de familie binnen. Twee opa's, twee oma's, drie tantes, twee ooms en een heleboel neefjes en nichtjes. Het is bij Sayid thuis heel normaal dat er familie op bezoek is. Bijna iedere dag komt er wel iemand van de familie eten. Vandaag is extra speciaal, want nu zijn ze er allemaal. Hij krijgt nog meer gave cadeaus: een leesboek, speelgoedauto's en een treinbaan.

Dia

In de middag komen ook Nienke en Daan. "Ooooh", zegt Nienke, "dit had ik niet verwacht. Wat zijn er veel mensen! Wie zijn dat allemaal Sayid!?" "Dat is mijn familie", antwoordt Sayid. Nienke vertelt dat ze nog nooit zo'n grote familie gezien heeft. Zelf heeft ze nog een opa, twee oma's, één tante en twee nichtjes. Die zitten bij hun op school, maar ze ziet ze eigenlijk alleen maar op een verjaardag. Ze zijn ook een stuk ouder dan zij is, 11 en 12 jaar. Haar oma, de mama van haar moeder ziet ze wel vaak. Die past drie dagen per week op Nienke als haar moeder moet werken. Ze drinken dan altijd een kopje thee als ze uit school komt. "En, ik krijg dan ook altijd wel lekkers", vertelt Nienke blij. Daan vertelt dat zijn familie sinds hij een bonusmama heeft een stuk groter is geworden. "ik heb er nu twee bonusopa's en twee bonusoma's bij", zegt hij. "Op mijn verjaardag heb ik dan altijd extra veel cadeaus, want zij brengen dan ook wat mee", vertelt hij lachend. Dit jaar moest hij zijn verjaardag twee keer vieren. Eén keer bij zijn vader en de dag erna bij zijn moeder. De familie ziet Daan verder niet zo vaak. Soms komt zijn neefje spelen. Hij is even oud als Daan.

Ineens horen ze een gil. Hasan, één van de neefjes van Sayid, ligt op de grond. "Ismail heeft mij geduwd", huilt hij. Ismail is de broer van Hasan en kijkt hem kwaad aan. "Dat is helemaal niet waar!" schreeuwt hij. "Jij liep tegen mij aan". Hasan en Ismail krijgen ruzie. Dan komt de vader van beide jongens, de oom van Sayid er aan. Hij pakt ze bij de hand en praat tegen ze. Even later geven de jongens elkaar een hand en gaan verder met spelen. "Gelukkig", zegt Sayid, "ik heb geen zin in ruzies op mijn verjaardag".

De rest van de dag was het nog heel gezellig bij Sayid thuis. Er werd gespeeld, gezongen en samen gegeten. Toen Nienke en Daan werden opgehaald, zeiden ze dat ze heel blij waren dat ze erbij mochten zijn.

